

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119226347
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:6119226347.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o., so sídlom Hradec Králové, Československej armády 954/7, IČO: 24 785 199, Česká republika, zastúpený Advokátskou kanceláriou ŠMÍDA advokátní kancelář s. r. o., organizačná zložka, so sídlom Bratislava, Ul. Svornosti 43, IČO: 47 255 773, proti žalovanej: C.. M. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom O., P. Y. XXX/X, zastúpená Centrom správnej pomoci, so sídlom Bratislava, Gemerská 2, o zaplatenie 882 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 23. septembra 2019 č. k. 10Csp/75/2019-155 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 882 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 13. 12. 2017 do zaplatenia a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (I.). O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalobca má proti žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (II.). Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 3, 4, § 53 ods. 1 až 3, 5, 6, § 39, § 41 Občianskeho zákonníka, ako aj § 1a ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka, ako aj vykonané dokazovanie.

1.1. V konaní bolo preukázané, že zo zmluvy uzatvorenej dňa 02. 10. 2014 medzi Poštovou bankou, a. s. ako bankou a spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. ako žiadateľom vyplýva, že jej predmetom je vydanie a používanie preplatennej platobnej karty „Provident“. Zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 16. 10. 2015 vyplynulo, že spoločnosť Provident Financial, s. r. o. ako veriteľ, predmetom ktorej obchodnej činnosti bolo poskytovanie úverov a žalovaná ako dlžník - fyzická osoba uzavreli písomnú zmluvu, v ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovanej úver 1 500 eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť veriteľovi úver a zaplatiť z neho úroky, ako aj poplatok za garantovanú službu 21,76% ročne, čo predstavuje 362,56 eura na úrokoch a 411,95 eur na poplatku, a tak zaplatiť veriteľovi celkovú čiastku 2.274,51 eura. Žalovaná sa zaviazala veriteľovi vrátiť uvedenú sumu v 100 týždenných splátkach, prvú až predposlednú vo výške 22,75 eura a poslednú vo výške 22,26 eura. Prvá splátka bola splatná do 7 dní odo dňa podpísania celej čiastky úveru na účet predpísanej karty, splatnosť každej splátky nastala 7. kalendárny deň po splatnosti predchádzajúcej splátky. Termín splatnosti poslednej splátky, a teda konečnej splatnosti úveru a dlžnej sumy je 7. deň stého týždňa po dni uzavretia zmluvy. Na karte žalovanej bol úver 1 500 eur pripísaný 16. 10. 2015 a prvá splátka bola splatná 23. 10. 2015. V zmluve bola uvedená aj RPMN 58,84% a priemerná RPMN 33,96%. Z protokolu o platobnej histórii vyplynulo,

že žalovaná vrátila od 29. 10. 2015 do 20. 04. 2016 veriteľovi celkom 618 eur. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 04. 12. 2017 a jej príloh vyplynulo, že pohľadávka vo výške 1 656,51 eura bola z veriteľa postúpená na žalobcu. Veriteľ žalovanej listom zo dňa 06. 12. 2017 oznámil, že pohľadávku zo zmluvy postúpil na žalobcu, pričom z poštového hárku vyplýva, že list bol odovzdaný na poštovú prepravu dňa 17. 01. 2017 na adresu žalovanej P. XXX/X, O..

1.2. Súd posúdil úver ako úver spotrebiteľský, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, a preto musí zmluva obsahovať obligatórne zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2, pričom táto zmluva neobsahuje minimálne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i/, j/ zákona č. 129/2010 Z. z., pretože úroková sadzba a celková čiastka, ktorú mala žalovaná veriteľovi zaplatiť, ako aj ročná percentuálna miera nákladov nezohľadňujú skrytú odplatu úveru, a preto je poskytnutý úver podľa § 11 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. bezúročný a bez poplatkov a žalovaná nie je povinná zaplatiť úroky, ani poplatky, proti ktorým dôvodne namietala. Žalovaná v odpore nenamietala, že jej veriteľ poskytol úver 1 500 eur, iba vo vyjadrení zo dňa 22. 09. 2019 uviedla, že nebol poskytnutý v dohodnutej výške, pretože veriteľ z tejto sumy odpočítal dohodnuté splátky. Na preukázanie týchto tvrdení predložila súdu zmluvu z 02. 10. 2014, ako aj výpoveď z 21. 04. 2017, z ktorých však nevyplýva, že sa týka sporného zmluvného vzťahu, ani to, že tento úver bol poskytnutý na splatenie iného úveru. Pretože v konaní bolo preukázané, že veriteľ úver 1 500 eur žalovanej poskytol a z platobnej histórie bolo preukázané, že žalovaná vrátila 618 eur, je žalovaná povinná vrátiť aj rozdiel nesplateného poskytnutého úveru vo výške 882 eur. Súd môže aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka je neprijateľná, avšak vzhľadom na to, že žalobca v konaní od žalovanej nepožaduje žiadne neprijateľné nároky, iba vrátenie bezúročného a bezpoplatkového úveru, súd túto fakultatívnu možnosť nevyužil.

1.3. V konaní nebolo sporné a aj bolo zmluvou preukázané, že vrátenie úveru 1 500 eur bolo dohodnuté v 100 splátkach vo výške 22,75 eura a posledná vo výške 22,26 eura, v ktorých boli okrem istiny zahrnuté aj úroky a poplatok za garantovanú službu. Pretože v časti odplaty je zmluva o úvere neplatná, nemohla žalovaná svojimi splátkami úveru, bez ohľadu na to, že neprišlo k žiadnej zmene jej záväzku, splácať neplatne dohodnuté úroky a poplatok, pretože by tým prichádzalo na strane veriteľa k bezdôvodnému obohateniu. Pretože žalovaná vrátila veriteľovi 618 eur, zaplatila tak prvých 41 splátok splatných buď 23. 10. 2015, 30. 10. 2015, 06. 11. 2015, 13. 11. 2015, 20. 11. 2015, 27. 11. 2015, 04. 12. 2015, 11. 12. 2015, 18. 12. 2015, 25. 12. 2015, 01. 01. 2016, 08. 01. 2016, 15. 01. 2016, 22. 01. 2016, 29. 01. 2016, 05. 02. 2016, 12. 02. 2016, 19. 02. 2016, 26. 02. 2016, 04. 03. 2016, 11. 03. 2016, 18. 03. 2016, 25. 03. 2016, 01. 04. 2016, 08. 04. 2016, 15. 04. 2016, 22. 04. 2016, 29. 04. 2016, 06. 05. 2016, 13. 05. 2016, 20. 05. 2016, 27. 05. 2016, 03. 06. 2016, 10. 06. 2016, 17. 06. 2016, 24. 06. 2016, 01. 07. 2016, 08. 07. 2016, 15. 07. 2016, 22. 07. 2016, 29. 07. 2016 v celkovej výške 615 eur a zo 42 splátky splatnej 05. 08. 2016 časť 3 eurá alebo, vychádzajúc z konečnej splatnosti úveru splatnej o týždeň od 30. 10. 2015 do 05. 08. 2016 a časť splátky splatnej 12. 08. 2016. Nezaplatená tak zostala zo 42 splátky splatnej 05. 08. 2016 alebo 12. 08. 2016 časť 12 eur a splátky 43 až 100. V konaní nebolo sporné, že k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti neprišlo, hoci veriteľ žalovanú na túto možnosť upozornil. Žalobca si tak právo na zaplatenie nezaplatených splátok mohol žalobou na súde uplatniť v trojročnej premlčacej dobe, ktorá plynie odo dňa zročnosti každej splátky podľa § 103 veta prvá Občianskeho zákonníka, ktoré právo sa žalobcovi premlčí podľa § 100 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka, ak si ho neuplatní v trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka. Bez ohľadu na to, či splátka č. 42 bola splatná 05. 08. 2016 alebo 12. 08. 2016, mohol si žalobca právo na zaplatenie jej nezaplatenej časti uplatniť žalobou na súde prvý raz 06. 08. 2016 alebo 13. 08. 2016 a toto právo by sa mu premlčalo 06. 08. 2019 alebo 13. 08. 2019. Pretože konanie bolo nesporne začaté 06. 02. 2019, uplatnil si žalobca právo na zaplatenie tejto, ako aj ostatných nezaplatených splátok 43 až 100 počas plynutia premlčacej doby, a preto sa žalovaná premlčania podľa § 100 ods. 1 veta druhá Občianskeho zákonníka dovolala nedôvodne.

1.4. Pretože žalovaná nevrátila peňažný dlh riadne a včas, súd v zmysle § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. priznal žalobcovi úroky z omeškania od 13. 12. 2016, kedy už bola žalovaná s celou dlžnou sumou v omeškani.

1.5. Pokiaľ žalovaná namietala aktívnu legitímáciu žalobcu, zo zmluvy o postúpení pohľadávky, ako aj jej prílohy, z oznámenia o postúpení a podacieho hárku bolo preukázané, že pohľadávka zo zmluvy o úvere bola podľa § 524 ods. 1 OZ postúpená na žalobcu a bola postúpená platne, pričom veriteľ jej oznámenie o postúpení doručoval na jej adresu podľa § 526 ods. 1 OZ. Toto oznámenie bolo doručené najneskôr zo strany súdu, nepovažoval preto súd tieto jej námietky za dôvodné.

1.6. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. Žalovaná netvrdila žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, pre ktoré by súd nemal žalobcovi túto náhradu priznať a nevzhladol ani dôvod na to, že žalovaná je ako spotrebiteľka v tomto konaní oslobodená od súdneho poplatku, nemá na existenciu týchto dôvodov bez ďalšieho žiaden vplyv.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalovaná sama podaným odvolaním, ako aj odvolaním prostredníctvom svojho zástupcu - Centra správnej pomoci. Z podaných odvolaní vyplýva, že napádajú rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu, že o spotrebiteľskom úvere bola uzatvorená dohoda o urovaní zo dňa 26. 03. 2019, ktorá má prednosť pred rozhodnutím súdu. Zmluvné strany sa dohodli, že medzi nimi neexistujú žiadne ďalšie záväzky, ani žiadne ďalšie sporné práva, ktoré by sa týkali alebo vyplývali zo spotrebiteľských zmlúv a táto dohoda predstavuje úplné urovanie medzi žalobcom a žalovanou z titulu spotrebiteľských zmlúv. Na základe uvedenej dohody o urovaní Krajský súd v Nitre uznesením zo dňa 30. apríla 2019 č. k. 5Co/90/2019-128 rozsudok OS Nitra zo dňa 15. 11. 2018 č. k. 9Csp/183/2017-41 v celom rozsahu zrušil a konanie zastavil. Z uvedeného dôvodu je osvedčené, že urovaním zanikli záväzky a pohľadávky, a preto žiada, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil.

2.1. Napadnutý rozsudok považuje za nezákonný, neodôvodnený, nezohľadňujúci argumenty a okolnosti predmetnej veci. Rozsudok trpí vadami a závery sú extrémne inkonzistentné. Odôvodnenie predmetného rozsudku nespĺňa zákonom stanovené podmienky v zmysle § 220 ods. 2, 3 CSP. Poukázala na judikatúru Ústavného súdu SR, ktorá sa zaoberá základným právom na súdnu ochranu a na to, aby sa v každej veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Ďalej namietala, že súd nevykonal dokazovanie pripojením súdneho spisu 9Csp/183/2017, ako aj navrhnutými dôkazmi - Karta splátok, ani výsluchom strán, a nerešpektoval ani oznámenie Národnej banky Slovenska, pričom táto verejne oznámila, že spotrebiteľské zmluvy spoločnosti Provident Financial, s. r. o. predložené spotrebiteľom a rovnako i žalovanej spotrebiteľke, pričom sa to týka i dotknutej zmluvy, obsahujú neprijateľné podmienky a taktiež nesprávnu RPMN. Súd prvej inštancie neprihliadol na vzájomné vzťahy jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov a ich úlohu v konkrétnom prípade nevyvážil s ohľadom na špecifikum danej veci, pričom kritériá iba mechanicky aplikoval (I. ÚS 243/07). Rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď sa súd nevysporiadal s každou námietkou, svoje rozhodnutie riadne neodôvodnil, pričom ide o arbitrárne rozhodnutie.

2.2. Trvá na tom, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby, pretože žalovanej nikdy nič neposkytol a zmluva o postúpení pohľadávok je neplatná s poukazom na § 39 OZ, pretože právny predchodca žalobcu, ktorý mal postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612706088 zo dňa 16. 10. 2015 uzatvoril dohodu o urovaní, preto súd mal žalobu zamietnuť z dôvodu prekážky veci rozsúdenej. Keďže z neplatnej zmluvy neplynú žiadne právne účinky, je nesporné, že neplatná je aj zmluva o postúpení, ktorú súd prvej inštancie nesprávne považoval za platnú.

2.3. Poukázala na bod 15. odôvodnenia rozsudku, v ktorom súd uviedol, že „z obsahu zmluvy vyplýva, že táto bola uzatvorená na predtlačenom formulári, ale zmluvné podmienky, ktoré sa týkali hlavného predmetu plnenia, t. j. úveru 1 500 eur, v nej boli vyjadrené určito, jasne, zrozumiteľne, a preto je námietka žalovanej nedôvodná.“

2.4. Z napadnutého rozsudku nie je známe, či hlavný predmet plnenia a primeranosť ceny sa môže posudzovať oddelene ako podmienky zmluvy podľa § 53 ods. 1 OZ alebo ich treba posudzovať spoločne. Súd prvej inštancie ani neustálil v konaní postavenie strán zmluvy, neustálil, či ide o veriteľa a dlžníka alebo o dodávateľa a spotrebiteľa. Má za to, že na právny vzťah a samotnú zmluvu je nutné aplikovať ustanovenia spotrebiteľského práva a spotrebiteľovi nemožno odňať jeho postavenie a pre spravodlivé rozhodnutie vo veci je potrebné posúdiť nasledovné skutočnosti: článok 1 ods. 2, článok 7 ods. 2, 5 Ústavy SR, Smernicu rady 93/213/EHS z 5. apríla 1993, ako aj § 39 OZ. Zmluva o poskytovaní služby Komfort je neplatná, pretože účtovanie poplatku za preberanie peňažných hotovostí za splnenie dlhu je okrem iného zakázané aj ust. § 9 ods. 10 Zákona o spotrebiteľských úveroch. Spotrebiteľke bola na podpis predložená predtlačená, typová, formulárová zmluva, ktorej obsah nemohla ovplyvniť, zmluva jej nebola dopredu poskytnutá na oboznámenie sa s ňou, nebola jej poskytnutá odborná starostlivosť v súlade so Zákom o ochrane spotrebiteľa a dodávateľ so spotrebiteľkou nevyjednal individuálne zmluvné podmienky. Od žalobcu ako dodávateľa úverov žiadala výlučne poskytnutie úveru a nežiadala

iné plnenie, tak ho nemohla ani individuálne vyjednať. Ako spotrebiteľka bola uvedená do omylu, urobila úkon, ktorý s poukazom na § 37, § 39 a § 49a OZ je neplatný. Zmluvu ako celok je možné považovať s poukazom na § 39 OZ pre obchádzanie zákona a rozpor so zákonom a s dobrými mravmi za neplatnú. Dôkazné bremeno bolo na strane žalobcu, preto má za to, že ho neuniesol. Domáhala sa zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenia veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, alternatívne zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a zastavenie konania.

2.5. V odvolacom konaní bola predložená i dohoda o urovnaní uzatvorená v zmysle § 585 a nasl. OZ medzi C.. M. U. a žalovaným Endepro, s. r. o. v likvidácii, Bratislava, Ružinovská 42, za ktorú koná likvidátor - spoločnosť C/L/A CONSULTANCY a. s., v mene ktorej koná Michaela Urminská zo dňa 21. 03. 2019, z ktorej vyplýva, že žalobkyňa sa žalobou na OS Nitra v konaní 9Csp/183/2017 domáha vo vzťahu k spotrebiteľským zmluvám špecifikovaným v bode 1.1. tejto dohody (spotrebiteľský úver č. 612706088) vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 594,01 eura a náhrady trov konania. Podľa článku II. dohody o urovnaní sa zmluvné strany dohodli, že sporné práva v bode 1.2. a v bode 1.3. dohody zanikajú a nahrádzajú sa novými právami a záväzkami tak, že žalovaný (Endepro, s. r.o. v likvidácii) uhradí žalobkyni 300 eur, pričom žalobkyňa sa zaviazala ukončiť súdny spor späťvzatím návrhu na začatie konania.

2.6. Žalovaná zastúpená Centrum správnej pomoci podala ďalšie odvolanie zo dňa 26. 11. 2019, doručené súdu prvej inštancie dňa 29. 11. 2019, ktoré je podľa jeho obsahu doslova totožné s odvolaním zástupcu žalovanej zo dňa 26. 10. 2019 (na č. I. 325 a nasl.).

3. K podanému odvolaniu žalovanej sa písomne vyjadril žalobca, ktorý navrhol rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania. Poukázal na to, že k námietke premlčania, okolnostiam postúpenia pohľadávky a súvisiacej aktívnej vecnej legitímácii zaujal stanovisko vo vyjadrení k odporu zo dňa 19. 06. 2019, pričom žalovaná námietky predkladá opätovne a nepoužila žiadnu novú argumentáciu, ani nepredložila nové dôkazy, pričom s námietkami žalovanej sa súd prvej inštancie dostatočne vysporiadal. K deklarovanej existencii dohody o urovnaní medzi žalovanou a pôvodným veriteľom spoločnosťou Endepro, s. r. o. v likvidácii (nie však so žalobcom) sa nevie kvalifikovane vyjadriť, pretože žalovaná takýto dôkaz nepredložila a nie je určiteľné, že sa týka predmetného záväzku, a druhý signatár dohody žalobcu o tomto neinformoval. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok sa stal vlastníkom iba časti predmetného záväzku, ktorý bol pri cesii špecifikovaný. Z odvolania je zrejmé, že k uvádzanej dohode o urovnaní medzi žalovanou a pôvodným veriteľom - spoločnosťou Endepro, s. r. o. v likvidácii malo dôjsť až 26. 03. 2019, preto v zmysle koncentrácie konania žalovaná mala/mohla túto dohodu predložiť ešte pred vynesením prvostupňového rozsudku. V súlade s informáciou od NBS obchodná spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o. naďalej vymáha pohľadávky, u ktorých v čase rozhodnutia spoločnosti o ukončení vymáhania prebiehalo súdne, konkurzné alebo exekučné konanie. Vymáhanie týchto pohľadávok nie je ukončené, nakoľko už tieto prípady podliehajú súdnej kontrole a NBS nie je oprávnená zasahovať do právomoci súdu.

3.1. K avizovaným rozporom predmetnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere dopĺňa, že ani určenie predmetného záväzku za bezúročný a bezpoplatkový nezavaruje dlžníka povinnosti vrátiť poskytnutú istinu, resp. jej zvyšok, čo je predmetom tohto sporu - nárok na vrátenie zostávajúcej časti istiny.

3.2. Zmluvu o postúpení pohľadávky považuje za platnú a poukazuje zároveň na nález ÚS SR sp. zn. I. ÚS 640/2014 zo dňa 01. 04. 2015.

Záverom uviedol, že ak sa v dôsledku aplikácie (spotrebiteľského práva) časť spotrebiteľov „naučí“, že nemusí dodržiavať dohody ani len v minime, nechceným dôsledkom takejto „ochrany“ bude rozpad elementárnych základov právneho systému, t. j. vnútorného a chceného nastavenia občana - dobrovoľne a pozitívne dodržiavať pravidlá (nález ÚS SR sp. zn. PL ÚS 11/2016 - publikované pod č. 271/2018 Z. z.).

4. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a § 380 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, s verejným vyhlásením rozhodnutia a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny v zmysle § 387 odsek 1, 2 CSP potvrdiť.

5. Predmetom konania bol nárok žalobcu na zaplatenie sumy 882 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 13. 12. 2017 do zaplatenia na základe uzatvorenej Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612706088 medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou Provident Financial, s. r. o., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49 ako veriteľom, obchodnou spoločnosťou, ktorej predmetom obchodnej činnosti bolo poskytovanie úverov a žalovanou ako dlžníčkou, ktorá zmluvu uzavrela a na základe tejto zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 1 500 eur. Z Protokolu o platobnej histórii zákazníka (č. I. 11-12) vyplynulo, že žalovaná z titulu poskytnutého úveru zaplatila celkovo 618 eur. Dňa 04. 12. 2017 bola uzatvorená Zmluva o postúpení pohľadávky (vrátane pohľadávky vedenej voči žalovanému) medzi spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 49 ako postupcom a spoločnosťou KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o. so sídlom v Českej republike, Hradec Králové, Československej armády 954/7 ako postupníkom (č. I. 19 - 33). Z prílohy tejto zmluvy vyplýva, že na žalobcu bola postúpená pohľadávka voči žalovanej vo výške 1 686,29 eura. Pôvodný veriteľ listom zo dňa 06. 12. 2017 oznámil žalovanej na adresu O., P. Y. 63X/X, že postúpil pohľadávku zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612706088 na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o. Žalobca zároveň v konaní predložil podací hárok, z ktorého vyplýva, že uvedené oznámenie bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 17. 01. 2017 na adresu žalovanej uvedenej v zmluve. Súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku posúdil poskytnutý úver ako úver spotrebiteľský, ktorý posúdil v zmysle zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a zistil, že zmluva neobsahuje minimálne náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. i/ a j/, preto poskytnutý úver vyhodnotil podľa § 11 ods. 1 zákona za bezúročný a bez poplatkov, čo malo za následok, že žalovaná nie je povinná zaplatiť úroky, ani poplatky. Žalovanú preto zaviazal zaplatiť žalobcovi len rozdiel medzi poskytnutým úverom (1 500 eur) a zaplatenou sumou zo strany žalovanej vo výške 618 eur, keď rozdiel nesplateného poskytnutého úveru predstavoval sumu 882 eur aj spolu s úrokom z omeškania.

6. Odvolací súd preskúmal na základe podaného odvolania, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu veci, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonanom dokazovaní a vec správne posúdil aj po právnej stránke. Súd prvej inštancie sa riadne a podrobne vysporiadal so všetkými podstatnými skutkovými tvrdeniami a argumentmi strán sporu, v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a vypořiadal sa aj s podstatnými námietkami zo strany žalovanej a tieto aj správne posúdil. Prijaté závery súd prvej inštancie náležitým spôsobom vysvetlil a z rozsudku je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z dôvodov napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných zákonných ustanovení, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci súdom prvej inštancie a v zmysle § 387 odsek 2 CSP na ne v plnom rozsahu poukazuje.

7. Žalovaná v podanom odvolaní namietala, že napadnutý rozsudok je nezákonný a neodôvodnený, čím bolo porušené jej právo na spravodlivý súdny proces.

Odvolací súd túto odvoláciu námietku žalovanej považuje za nedôvodnú. V zmysle § 220 ods. 2 CSP je povinnosťou súdu v rozsudku uviesť, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil a aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, príp. odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby bolo odôvodnenie rozsudku presvedčivé.

Zo spisu vyplynulo, že súd prvej inštancie sa v podrobnom odôvodnení svojho rozhodnutia vypořiadal so stanoviskami procesných strán, s ich argumentáciou, uviedol rozhodujúce skutočnosti, z ktorých vychádzal, citoval správne právne predpisy, ktoré aj správne aplikoval na danú vec a z ktorých vyvodil jasné, jednoznačné a presvedčivé právne závery. Odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie je zrozumiteľné, jednoznačne objasňujúce skutkový a právny základ rozhodnutia, nie je nespreskúmateľné a plne rešpektuje základné právo účastníkov na spravodlivý proces (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. III. ÚS 115/2003). Z práva na spravodlivý súdny proces totiž pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil na ňu predpokladaným

výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. IV. 252/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

8. Žalovaná ďalej v podanom odvolaní namietala, že žalobca nie je aktívne legitimovaný a zmluvu o postúpení pohľadávok považuje za neplatnú s poukazom na § 39 OZ aj pre to, že právny predchodca žalobcu, ktorý mal postúpiť pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 61270608 zo dňa 16. 10. 2015 uzatvoril s ňou ako so spotrebiteľkou dohodu o urovaní.

8.1. Podľa § 524 odsek 1 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

8.2. Podľa § 524 odsek 2 Občianskeho zákonníka s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

8.3. Postúpenie pohľadávky zmluvou v zmysle § 524 a nasl. OZ predstavuje typickú dobrovoľnú cesiu, ktorá je prejavom autonómie slobodnej vôle kontrahentov. V dôsledku postúpenia dochádza k prevodu pohľadávky z jej pôvodného majiteľa ako postupcu na nového nadobúdateľa ako postupníka. Ide o dvojstranný právny úkon bez účasti dlžníka, ktorého súhlas sa na postúpenie pohľadávky nevyžaduje a ktorý nemusí byť o postúpení vôbec informovaný. Práva a povinnosti dlžníka zo záväzkového vzťahu nie sú v zásade postúpením pohľadávky nijako dotknuté. Zákon osobitne chráni postavenie dlžníka, keď neumožňuje postúpenie pohľadávky, ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil a zachováva dlžníkovi aj vo vzťahu k dlžníkovi, aj vo vzťahu k postupníkovi všetky námietky proti pohľadávke, ktoré mohol uplatniť v čase postúpenia (§ 529). Postúpením pohľadávky dochádza v rámci záväzkového vzťahu k tzv. singulárnej sukcesii, ktorá má hmotno-právne účinky. Právnym nástupcom (sukcesorom) pôvodného veriteľa sa v rozsahu postúpeného práva na plnenie stáva postupník.

8.4. Predmetom postúpenia môže byť akákoľvek pohľadávka v zmysle práva na plnenie voči dlžníkovi, pokiaľ jej postúpenie nevyklučuje Občiansky zákonník alebo iný právny predpis. Spôsobilým predmetom postúpenia môže byť vo všeobecnosti pohľadávka splatná alebo nesplatná, premičaná, podmienená, príp. relatívne neplatná, pokiaľ sa dotknutá osoba pred postúpením neplatnosti účinne nedovolala podľa § 40a. Zmluvou o postúpení pohľadávky sa z hľadiska jej účinkov vždy prevádza iba konkrétne právo postupcu na plnenie voči dlžníkovi, nie však zmluvný vzťah ako celok. Postupník na základe cesie nevstupuje do základného obligačného vzťahu s dlžníkom, z ktorého postupovaná pohľadávka vznikla a z ktorého obsah môže tvoriť značný objem práv a povinností, ktoré nie sú postúpením dotknuté. Účastníkom pôvodného záväzkového vzťahu ostáva naďalej postupca. Spolu s pohľadávkou nadobúda postupník aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. S postúpenou pohľadávkou nadobúda postupník osobitnú povinnosť strpieť, príp. uplatnenie námietok, ktorými dlžník v čase postúpenia disponoval voči postupcovi, vrátane kompenzačnej námietky vo vzťahu k pohľadávkam, ktoré mal dlžník voči postupcovi v čase notifikácie (Komentár str. 1805) (uznesenie NS SR sp. zn. 2Cdo 125/2018, publikované pod č. R 72/2019).

9. Podľa § 526 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení.

Z citovaného ustanovenia vyplýva, že ak pôvodný veriteľ oznámil svojmu dlžníkovi, že pohľadávku, ktorú voči nemu má, postúpil tretej osobe právnu skutočnosťou, na základe ktorej má dlžník plniť novému veriteľovi s dôsledkom, že sa zbaví svojho záväzku, je oznámenie jeho pôvodného veriteľa samozrejme za predpokladu, že oznámenie spĺňa náležitosti právneho úkonu, teda, že je určité a zrozumiteľné a bolo urobené vážne a slobodne. Platí to bez ohľadu na to, či zmluva o postúpení pohľadávky je platná, resp. či vôbec vznikla. Dlžník sa v tomto prípade nemôže dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

10. V zmysle rozhodnutia NS SR z 13. 06. 2003 sp. zn. 4Obo 210/2001 vyplýva, že relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky. Súd z takéhoto oznámenia vychádza bez toho, aby ako prejudiciálnu

otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Dlžník sa v takomto prípade nemôže úspešne dovolávať neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky alebo jej neexistencie. To by mohol len vtedy, ak by postúpenie pohľadávky preukazoval zmluvou o postúpení postupník.

11. V preskúmvanej veci, vychádzajúc z vyššie uvedených zákonných ustanovení, ako aj rozhodnutí NS SR, je nesporné, že postúpenie pohľadávky na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04. 12. 2017 spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika, s. r. o. oznamoval žalovanej postupca, pričom postupovanú pohľadávku zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 612706088 jednoznačne špecifikoval jej výškou v sume 1 656,51 eura. Uvedené oznámenie o postúpení pohľadávky doručoval žalovanej na jej adresu, ktorá bola uvedená aj v zmluve o poskytnutí úveru. O splnení si tejto povinnosti predložil žalobca Podací hárok zo dňa 13. 12. 2017 č. EPH 113787884. Pokiaľ si žalovaná uvedenú zásielku neprevzala, táto skutočnosť nemôže ísť na ťarchu žalobcu a nie je spôsobilá ani k prijatiu záveru, že by táto skutočnosť mala za následok nedostatok aktívnej legitímácie postupníka, čiže žalobcu.

Pokiaľ by sa aj malo za to, že oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky žalovanému nebolo preukázané, že potrebné uviesť, že z ustanovenia § 526 ods. 1 OZ vyplýva, že v prípade, že si postupca svoju notifikačnú povinnosť (ktorou je relevantné oznámenie) voči dlžníkovi nespĺnil, čo v danom prípade bolo preukázané, že si splnil, je potrebné na dôvažok uviesť, že v takom prípade by postúpenie pohľadávky preukazoval dlžníkovi postupník. Preukázaním postúpenia pohľadávky sa má na mysli predloženie písomnej zmluvy o postúpení pohľadávky voči dlžníkovi, pričom z obsahu spisu nesporne vyplýva, že táto skutočnosť bola preukázaná, keď žalobca spolu s podanou žalobou a ďalšími listinnými dôkazmi predložil aj zmluvu o postúpení pohľadávok, vrátane jej prílohy, ako aj výzvy postupcu voči žalovanej na zaplatenie žalovanej pohľadávky a zároveň aj oznámenie o postúpení pohľadávky. Tým žalobca preukázal v konaní aktívnu vecnú legitímáciu v tomto spore, tak ako to aj správne uzavrel súd prvej inštancie.

12. Žalovaná v podanom odvolaní poukazovala na uzatvorenú dohodu o urovaní zo dňa 26. 03. 2019, ktorú uzavrela so spoločnosťou Endepro, s. r. o. v likvidácii a na základe ktorej došlo i k zastaveniu konania vedenom na OS Nitra pod sp. zn. 9Csp/183/2017.

K uvedenej odvolacej námietke je potrebné uviesť, že k postúpeniu pohľadávky, vrátane pohľadávky vedenej voči žalovanej spoločnosťou Provident Financial, s. r. o. na spoločnosť KRUK Česká a Slovenská republika s. r. o. (žalobcu) došlo dňa 04. 12. 2017, čo malo za následok, že postupca stratil postúpenú pohľadávku spolu s príslušenstvom a právami s ňou spojenými (§ 524 ods. 2 OZ). Po postúpení pohľadávky preto už nebol oprávnený pohľadávku vymáhať alebo prijímať plnenie od dlžníka. Postupník (žalobca) sa tak na základe postúpenia stal veriteľom namiesto postupcu. Z uvedeného dôvodu potom dňa 21. 03. 2019 postupca už nemohol uzavrieť ohľadne postúpenej pohľadávky dohodu o urovaní so žalovanou a to z dôvodu, že postúpením pohľadávky (04. 12. 2017) stratil právo k postúpenej pohľadávke spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Z uvedeného dôvodu, pokiaľ by aj Dohoda o urovaní zo dňa 21. 03. 2019, uzatvorená medzi žalovanou a spoločnosťou Endepro, s. r. o. v likvidácii (ktorá sa však týkala urovnania pohľadávky, o ktorej sa viedlo konanie pred OS Nitra pod sp. zn. 9Csp/183/2017), sa mala týkať spotrebiteľského úveru č. 612706088, nemohla mať vo vzťahu k tejto pohľadávke právnu relevanciu, keďže spoločnosťou Endepro, s. r. o. v likvidácii už v čase uzatvorenia dohody o urovaní nebola vlastníkom pohľadávky, ktorú postúpila na žalobcu. Z uvedeného dôvodu ani táto odvolacia námietka nebola spôsobilá zmeniť závery súdu prvej inštancie.

13. Keďže súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku konštatoval, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti minimálne podľa § 9 ods. 2 písm. i/ a j/ zákona č. 129/2010 Z. z. a úver je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov a žalovanú zaviazal zaplatiť iba rozdiel medzi poskytnutým úverom a zaplatenou sumou zo strany žalovanej, bolo nadbytočné zaoberať sa prípadne ďalšími neprijateľnými podmienkami, ktoré by zmluva mohla obsahovať. Súd prvej inštancie správne posúdil predmetnú úverovú zmluvu ako zmluvu spotrebiteľskú a správne na ňu aplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a dospel aj k správne právnemu záveru, že predmet hlavného plnenia, a to výška poskytnutého úveru 1 500 eur, bol v zmluve vyjadrený jasne, určito a zrozumiteľne. Preto v tomto smere sú námietky žalovanej absolútne nedôvodné.

14. Vzhľadom na vyššie uvedené, ďalšie odvolacie námietky žalovanej, ako aj jej zástupcu, považoval odvolací súd za nerozhodné vo veci samej, bez potreby sa s nimi osobitne vysporiadať. I podľa konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpovede na všetky nastolené otázky stranami sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku, ktorú strana sporu nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné relevantné argumenty strán sporu (rozhodnutie ÚS SR sp. zn. II. ÚS 251/04, II., ÚS 200/09 a podobne). Odôvodnenie rozhodnutia súdu v opravnom konaní nemusí dať odpoveď na každú otázku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia, ktoré preskúmava. Odvolací súd preto ostatnú argumentáciu žalovanej zaoberajúcou sa ďalšími okolnosťami prejednávanej veci, vzhľadom na uvedené závery, považoval za relevantnú a nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, keď odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať na každú odvolaciu námietku špecifickou odpoveďou.

15. S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v oboch výrokoch ako vecne správny s použitím ust. § 387 odsek 1, 2 CSP potvrdil.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 396 odsek 1 v spojení s § 255 odsek 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi v odvolacom konaní priznal nárok na náhradu trov tohto konania v plnom rozsahu.

Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).